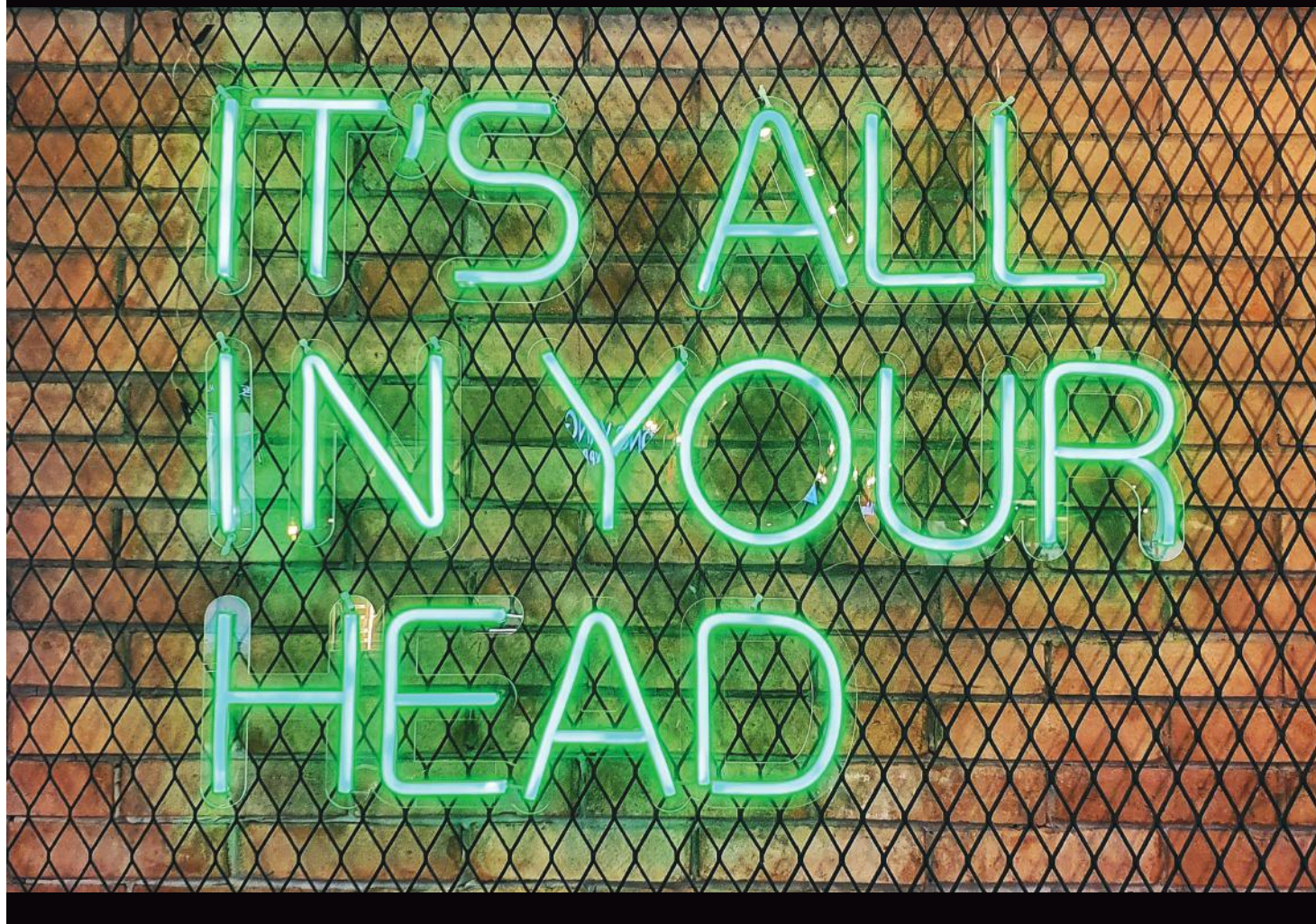

החולה המדומה

מאת מולייר

תרגום: ניסים אלוני | דרמטורגיה: יותם גוטל | בימוי: איגור ברזין

מחזור תשפ"ו

שחקניות "החולה המדומה"

יובל דן

ניבי בן חנניה

נועה אדמוני

מיאר סכראן

גיל דניאלס*

דנה פרקש

הדר פניני

עמית סלמן

* תלמיד מסלול משחק שנה א'

החולה המדומה

מאת: מולייר

תרגום: ניסים אלוני

בימוי: איגור ברזין

דרמטורגיה: יותם גוטל

תאורה: יעקב סליב

מוזיקה: בוריס מלקובסקי

תנועה: לנה רוזנברג

הדרכה קולית: שוש רייזמן

מתאמת אינטימיות: ערגה יערי

הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידים.ות התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:

תפאורה: נוי סלע

תלבושות: תמר גלזר

בהשתתפות תלמידים.ות מסלול משחק, שנה ג':

נועה אדמוני טואנט

ניבי בן חנניה בלין / לואיזון

יובל דן מר דיאפוארוס, ברלד

גיל דניאלס* ד"ר דה קק, תומס דיאפוארוס

מיאר סכראן בלין / לואיזון

עמית סלמן קליאנט, ד"ר דה פוק

הדר פניני אנג'ליק

דנה פרקש ארגן

ההפקה מועלית בתמיכת

קרן לאונרד שך ז"ל

קרן ליונל גרין (LGTDT)

* תלמיד מסלול משחק שנה א'

הפקה: **אורי לארי**

ע. במאי: **תמרה דיין-פוגץ'**

ניהול הצגה: **אורי לארי, תמרה דיין-פוגץ', עמית סאס**

ע. במאי שניה: **ניבי בן חנניה**

ניהול ייצור תפאורה: **חלי סבן**

ניהול ייצור תלבושות: **נדיה דניסוב**

ניהול תאורה: **ליאורה מזרחי**

ע. ייצור תפאורה: **שקד ברקוביץ'**

ע. ייצור תלבושות: **מעין נפאל ענתר**

ע. תאורה: **ניב לוי**

הפעלת תאורה: **ניב לוי, מאיה פרח**

צוות טכני וסדרנות:

שקד ברקוביץ', נועם גבאי, ניב לוי, יוגב נגבי,

מעין נפאל ענתר, עמית סאס, מאיה פרח, גליה קניג

ראיונות לתוכניה: **אורי לארי**

תחקיר וכתיבת תוכניה: **תמרה דיין-פוגץ'**

ציור תפאורה: **בלה אנטס**

ייעוץ איפור: **אלון נקסון**

مريض الوهم

نص: موليير

الترجمة للعربية: نيسيم ألوني

إخراج: إيجور برزين

دراماتورج: يوتام جوتل

إضاءة: جيكوب صليب | موسيقى: بوريس مالكوفسكي | حركة: لنا روزنبيرغ

إرشاد صوتي: شوش رايزمان | منسقة الحميمية: عرجا يعاري

إرشاد نصي: عنات زمش-ريجل

تصميم طلاب وطالبات اللقب الثاني، مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون:

ديكور مسرحي: نوي سيلع | ألبسة: تمار جلازر

بمشاركة طلاب وطالبات العام الدراسي الثالث في مسار التمثيل:

نوعا آدموني	توانيت
نيفي بن حنانيا	بلين \ لويزون
هدار بنيني	أنجليك
يوفال دان	السيد ديافواروس, برلاد
جيل دانيالس*	دوكتور ديه كاك, توماس ديافواروس
ميال سكران	بلين \ لويزون
عميت سلمان	كليانت, دوكتور ديه بوك
دانا فرکش	أرغان

إنتاج: أوري لاري | مساعدة مخرج: تمارا ديان - بوجتش

إدارة العرض: أوري لاري, تمارا ديان - بوجتش, عميت ساس

مساعدة مخرج ثانية: نيفي بن حنانيا | الإشراف على بناء الديكور: حلي سبان

الإشراف على إنتاج الألبسة: نادية دنيسوف | الإشراف على الإضاءة: ليئورا مزراحي

ساعدت في بناء الديكور: شاكيد بيركوفيتش | ساعدت في إنتاج الألبسة: معيان نبال عنتر

مساعد إضاءة: نيف ليفي | تشغيل الإضاءة: نيف ليفي، مايا فرح

الطاقم التقني والتنظيمي: شاكيد بيركوفيتش، نوعم جاباي، نيف ليفي،

يوجيف نجبي، معيان نبال عنتر، عميت ساس، مايا فرح، جاليا كنيج

تحرير برنامج المسرحية: أوري لاري، تمارا ديان بوجتش

العرض بدعم من

مؤسسة المرحوم ليئونارد شاخ

LGTT - مؤسسة ليونل جرین

צחוק וביקורת: המחזה האחרון של מולייר

החולה המדומה היא קומדיה מאת מולייר שהוצגה לראשונה בשנת 1673. זהו מחזהו האחרון של המחזאי, הבמאי והשחקן הצרפתי, שנולד בשם ז'אן בטיסט פוקלן (1622-1673) ופעל בפריז במאה ה-17.

הקומדיות של מולייר משלבות בין שתי תפיסות תיאטרון: הגישה הקלסיציסטית, והמסורת הקומית של הפרסה הצרפתית והקומדיה דל'ארטה האיטלקית.

הגישה הקלסיציסטית דוגלת בהקפדה על שלוש האחדויות: עלילה, זמן ומקום. על פי עקרונות אלה, העלילה חייבת להיות רציפה ומאוחדת, להתרחש במקום אחד ולהימשך לכל היותר יממה אחת. במסגרת תפיסה זו כל הדמויות חיוניות להתפתחות העלילה, והתבנית העלילתית מאורגנת באופן סימטרי וברור. מאפיינים אלה מספקים את המסגרת היציבה להשתלשלות העלילה, בזמן שהיסודות הקומיים הפרועים מהקומדיה האיטלקית והפרסה הצרפתית, מוסיפים תנועה והומור, ומעניקים לשחקנים חופש אלתור ואפשרות להגיב לקהל.

בזכות שילוב ייחודי זה בין מבנה עלילתי מסודר לבין חופש יצירתי המתבטא ב"לאציי", אותם "תעתועי משחק קומיים" כהגדרתה של לאה גולדברג, מולייר הצליח להפוך את הקומדיה לכלי ביקורתי העוסק בטבע האדם ובמציאות החברתית בדרך מהנה. יצירותיו חושפות התנהגות צבועה, מתחסדת, יומרנית או אובססיבית, אך בה בעת מספקות תחושת ביטחון באמצעות "סוף טוב", צחוק משחרר, ואישור מחדש של הסדר החברתי.

ضحك ونقد: مسرحية موليير الأخيرة

מריזש הוהם היא קומדיה מן כתאב מולייר (جان باتيست بوكלן) ערִצְתָּ לְאוֹל מֵרֵעַ בַּשָּׁנָה 1673. כָּאֵת הַזֶּה אַחֵר מִסְרָחִיִּים הַכָּתֵב הַמִּסְרָחִי, הַמִּכְרָךְ, וְהַמִּמְלֵל הַפְּרָנְסִי (1622 - 1673) הַזֶּה נִשְׁטַף בַּפָּרִיס בַּשָּׁנָה ה־17.

תִּדְמַךְ מִסְרָחִיִּים מִוִּלְיֵר הַקֹּמִידִיִּים בֵּין מִפְּרָנְסִיִּים מִסְרָחִיִּים: הַמִּפְּרָנְסִיִּים הַמִּפְּרָנְסִיִּים (הַקִּלָּסִיקִיִּים), וְהַתִּקְלִידִּים הַמִּהְזֵלִים (הַפָּרָסִיִּים) הַפְּרָנְסִיִּים וְהַמִּסְרָח הַקֹּמִידִיִּים הַיִּיטָלִיִּים (הַקֹּמִידִיִּים הַדִּילָרִיִּים).

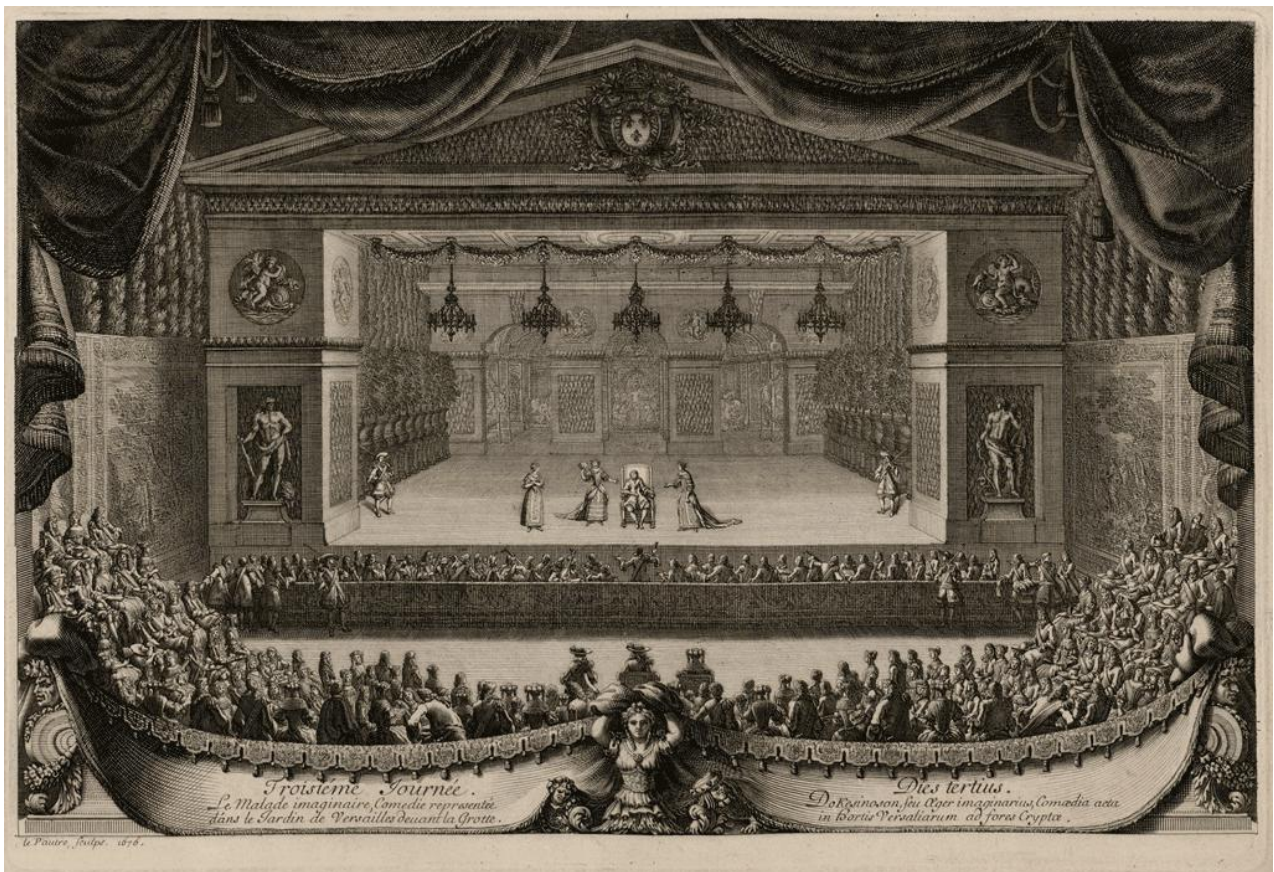
תִּזְמֵן הַמִּפְּרָנְסִיִּים הַמִּפְּרָנְסִיִּים בַּלִּיטָסָק הַתִּלָּתִי: הָאֲחֻדָּת, הַזְמָן, וְהַמָּקָן. וּפְקָא לְהַזֶּה הַמִּבְדָּאִי, עַלִּי הָאֲחֻדָּת אֲנִי תִּכּוֹן מִתְסַפֶּה וּמִתְבָּעָה, אֲנִי תִּחְדָּת בִּי מָקָן וָאֶחָד, וְאֲנִי תִּמְתָּד עַלִּי יוֹם וָאֶחָד עַלִּי הָאֲכֻתֶּר. תִּנְטָם הָאֲחֻדָּת בִּי עֵטָר וָאֲחֻד וּמִתְמָתֵל, וְכָמִיִּם הַשְּׁחִיבִיִּים זְרוּרִיִּים לְתִּפְּוֹרָהָ. תִּמְנַח הַזֶּה הַמִּמִּיזָת עֵטָרָא תָּאֲבָתָא לְתִּסְלִסֵּל הָאֲחֻדָּת, בֵּינָם תִּזְכִּיף לָהּ אֲסָס הַמִּלְהָא הַיִּיטָלִיִּים וְהַמִּהְזֵלִים הַפְּרָנְסִיִּים פִּכָּהָה וְחִרְכָּה וְתִמְנַח מִמְלִיָּה חֵרִיִּה הָאֲרִיִּתְגָּל וְהַתְּוָסֵל מֵעַם הַגְּמִהוֹר.

ביקורת על הממסד הרפואי

הרופאים במחזה מוצגים כדמויות נלעגות המונעות על ידי תאוות בצע. הם שרלטנים שעושים שימוש בשפה רפואית מורכבת כדי להרשים ולבלבל את המטופלים, מציעים טיפולים מופרכים ולא יעילים ומנצלים את חרדות החולים כדי להרוויח. הביקורת של מולייר על הממסד הרפואי ושיטותיו המיושנות היתה חלק מביקורת חברתית רחבה יותר, אך התבססה גם על ניסיונו האישי. מולייר סבל משחפת כרונית שפגעה באיכות חייו. הוא חווה את חוסר יעילותם של רופאי התקופה על בשרו, ועם זאת המשיך לכתוב ולשחק עד יומו האחרון. למעשה, בשנת 1673 הוא התמוטט על הבמה במהלך ההצגה הרביעית של **החולה המדומה** כשהוא מגלם את התפקיד הראשי, ונפטר כמה שעות לאחר מכן.

נقد מوجه نحو المؤسسة الطبية

شخصيات الأطباء في المسرحية مستهزأة يقودها الجشع; نصابون يتحدثون بلغة طبية معقدة لإبهار المرضى وإرباكهم، ويقدمون لهم علاجات غريبة وغير فعالة ويستغلون مخاوفهم لكسب المال. كان نقد موليير تجاه المؤسسة الطبية وأساليبها جزءًا من نقد اجتماعي أوسع، لكنه ارتكز إلى حد كبير على تجربته الشخصية: عانى موليير من مرض السل المزمن، الذي مس بجودة حياته، ومن إهمال الأطباء - لكنه استمر بالكتابة والتمثيل حتى يومه الأخير. في الواقع، انهيار موليير على خشبة المسرح في العام 1673 أثناء العرض الرابع لمسرحية **مريض الوهم** التي كان يؤدي فيها الدور الرئيسي، وتوفي بعد ذلك بساعات قليلة.

הצגת **החולה המדומה**, ארמון ורסאי, 1674 (שנה לאחר מות מולייר).

הקומדיה הקלאסית של מולייר מוצגת בהפקה זו בשפת במה השאובה מעולם הקרקס. הנושא המרכזי הנחקר בהצגה הוא היפוכונדריה, שהיא הקצנה של חרדה המצויה בנפשו של כל אדם. במהלך תקופת הקורונה, החרדה מפני חולי ומוות והלחצים המתעוררים בעקבותיה היו נוכחים באופן מיוחד בחיינו. בעידן המודרני, דווקא ריבוי המידע הרפואי הזמין מעצים את החרדה, כשהידע הנגיש מוביל לעיתים לחששות מוגברים. תימת ההיפוכונדריה במחזה מאפשרת שילוב מרתק בין מרכיבים טרגיים לקומיים: הפחדים המוגזמים של ארגן ממחלות ומוות משקפים מצוקה ממשית, אך בה בעת יוצרים פוטנציאל קומי שמוליד סיטואציות מופרכות ומשעשעות.

"נושא ההצגה אינו קומי", מסביר הבמאי איגור ברזין, "אלא עוסק בפחד וחרדה עמוקים. ארגן מאמין בכל ליבו שהוא חולה ועומד למות, הוא מוציא הרבה כסף על מחלות מדומות וניזון מהפחדים שלו - הן מהחיים והן מהמוות. החרדות שלו הן המקור להערכה והאהבה המוגזמת שהוא רוחש לרופאים, ומכאן גם לתלות הגדולה שהוא מפתח כלפיהם. הוא מאמין שהם ורק הם יכולים לעזור לו. העובדה שארגן הוא קמצן גדול החרד מאוד לכספו, יוצרת התנגשות בין התלות שלו ברופאים ובתרופות היקרות, לבין הצער שהוא חש על בזבוז כספו."

בהפקה זו מבקש הבמאי לממש את האיכויות המרפאות של הקומדיה, וליצור הזדמנות להרגיע את החרדות באמצעות צחוק משותף. גם על הנושא וגם ועל עצמנו.

הבמאי איגור ברזין מביא להפקה את ניסיונו הייחודי: הוא רכש הכשרה מקצועית הן בבימוי תיאטרון והן בבימוי קרקס ברוסיה, ועבד שנים רבות כבמאי קרקס במוסקבה. בתקופה זו אהב במיוחד את העבודה עם הליצנים, וחלם לביים הפקה שתצליח לחבר בין המדיומים ולהוציא את המיטב מהשילוב שבין תיאטרון וקרקס.

מفهوم الإخراج

إخراج: إيجور برزين

"ثيمة المسرحية الرئيسية ليست كوميدية"، يقول المخرج إيجور برزين، "حيث أنها تتناول مشاعر القلق والخوف العميقة. يؤمن أرغان أنه مريض ومشرف على الموت، ويبدّر أموالاً طائلة على أمراض متخيلة. ما يحرك حياته هو مخاوفه من العيش ومن الموت. قلق أرغان هو مصدر التقدير والحب المبالغ به الذي يكتّه للأطباء، ما يؤدي بدوره لتعلقه الكبير بهم. يؤمن أرغان أن الأطباء هم الوحيدون القادرون على مساعدته. حقيقة كون أرغان بخيلاً يخاف على ماله تخلق اصطداماً بين تعلقه بالأطباء والأدوية باهظة الثمن وبين حزنه على تبذير ماله".

يسعى المخرج في هذا العرض لتحقيق مزايا الكوميديا التي تملأ المشاهد بالراحة والطمأنينة; خلق فرصة يهدئ فيها الضحك المشترك المخاوف والقلق - الضحك من الموضوع، وكذلك الضحك من أنفسنا.

עיצוב הדמויות

מעצבת תנועה: לנה רוזנברג

העבודה על עיצוב הפסיכו-פיסיקה של הדמויות החלה בסדנת תנועה מרוכזת שנערכה לשחקנים עוד בטרם החל תהליך החזרות. לנה רוזנברג עבדה עם כל שחקן על פיתוח מאפייני התנועה של הדמות שגילם, בעזרת מקורות השראה תנועתיים, וביניהם גם התחקות אחר תנועותיו של בעל חיים שנבחר כמודל. העבודה התנועתית התייחסה לכל חלקי הגוף, ודרשה ניתוח מעמיק להבנת דפוסי התנועה של הדמות. לנה לימדה את השחקנים לא לפחד להגזים במטרה להביע את הגרוטסקה בכל נים בגוף, תוך כדי שמירה על קשר הדוק לאפיונה הדרמטי של הדמות, והקפדה לא לאבד את אופייה האנושי. עיצוב התנועה נעשה בעבודה צמודה עם הבמאי ותרם לפיתוח והשלמת הממד הקומי והגרוטסקי בהיבט התנועתי.

לנה רוזנברג, בעלת +25 שנות קריירה בתחום התנועה, כרקדנית, כוראוגרפית, יוצרת תיאטרון, מורה למחול, וחוקרת טכניקות תנועה המתמחה בטכניקת בראיה. לשעבר רקדנית בלהקת בת דור ובבלט הלאומי של קנדה, וסולנית ראשית בבלט הישראלי. זכתה ב"קיפוד הזהב" על יצירה משותפת עם מיכאל טפליצקי ותיאטרון מלנקי, וזכתה פעמיים בתחרויות RAD.

תצמית השכסיות

תצמית חרקה: לנא רוזנברג

בדא העל תצמית חרקות אגסאד השכסיות פי ורשה חרקה מכתפה ללמיתלין סבקת מרחלה המרגעות. עמלת לנא רוזנברג מע כל ממתלה וממתל על תפוויר סמאת חרקה השכסיה תתי גסדה במסאעה מסאדר להאם חרקה, מן בינה מחאקה חרקות חיפוא אחר כנמודג להא. עלמת לנא הממתלין אלא יחאפוא מן המבאגה מן אגל התעביר גסדיא ען הגרוטסקיה, מע החפאז על עלאקה ותיקה מע התפוויר הדראמי ללשכסיה והחרס על חפז טאבעה הבשרי.

צילום מתוך החזרות: מיכאל פלוטנו

הדמויות המרכזיות

הדמויות במחזה זה של מולייר, כמו ברבים ממחזותיו האחרים (כגון **טרטיף**, **הקמצן**, **גם הוא באצילים**), הן חלק ממשפחה בורגנית אמידה. במרכז המחזה אב המשפחה, שאובססיה שלו הופכת לכוח המניע של העלילה ומשפיעה על חיי כל הסובבים אותו.

ארגן (דנה פרקש): האב במחזה הוא היפוכונדר המעוניין להשיא את בתו לתלמיד רפואה שישמש כרופא הפרטי. לכן הוא מתנגד לנישואי בתו עם אהוב ליבה. דמותו מבוססת על ארכיטיפ קומי עתיק: ה"אלאזון" היווני שהתגלגל ל"פנטלונה" בקומדיה דל'ארטה. הוא מרוכז בעצמו, בפחדיו ובחוליו המדומה, ותלוי לחלוטין ברופאיו. למרות התפרצויות הכעס והתנהגותו הגחמנית והילדותית, הוא אינו מהווה איום של ממש. בעיצוב הדמות, בחרה פרקש בדימוי של חזיר יבלות כהשראה לשפה הגופנית.

זוג האוהבים - אנג'ליק (הדר פניני) ו**קליאנט** (עמית סלמן): הבת הנאבקת על זכותה להינשא לאהוב ליבה. פניני התבססה על דימוי של כלב צ'יוואווה, בעוד סלמן המגלם את אהובה שאב השראה מכלב כנעני נלהב.

בראלד (יובל דן): אחיו המשכיל של ארגן, המייצג לכאורה את ההיגיון ומנסה לעזור לאחיו לראות את המציאות נכוחה. דמותו מבוססת על ה"דוטורה" מהקומדיה דל'ארטה - מאהב מזדקן המתיימר לומר דברי חכמה. יובל בחר להתבסס על הגורילה כמקור השראה לשפת הגוף של הדמות.

בלין (ניבי בן חנניה/מיאר סכראן): אשתו השנייה והצעירה של ארגן, דמות נצלנית, חמדנית ודו-פרצופית המנסה להשתלט על רכושו ולנשל את ילדיו מהצוואה. השחקניות בחרו בחיות שונות כהשראה: מיאר בחרה בחתול וניבי בנחש.

טואנט (נועה אדמוני): המשרתת החכמה והערמומית, המסייעת לזוג האוהבים ומצליחה לתמרן את העלילה לטובתם. דמותה מבוססת על "קולומבינה" מהקומדיה דל'ארטה. אדמוני בחרה בשועל כדימוי מנחה לעבודת הגוף.

לואיזון (ניבי בן חנניה/מיאר סכראן): בתו הצעירה של ארגן, תנועתה עוצבה בהשראת תנועת ארנב/כלבלב.

הרופאים:

ד"ר דה-קק (עמית סלמן) רופא הצמוד של ארגן, עוצב בהשראת דמות של רקדן פלמנקו; **ד"ר דה-פוק** (גיל דניאלס) בהשראת נחש; **ד"ר דיאפוארוס** (יובל דן) מבוסס על תנועת בת-יענה; ובנו **תומס דיאפוארוס** (גיל דניאלס), הרופא הצעיר שהוא החתן הנבחר של ארגן מעוצב כרפליקה של אביו, ולכן שפת גופו מעוצבת אף היא בהשראת בת יענה.

עיצוב הבמה

מעצבת: נוי סלע, המסלול לעיצוב במה קולנוע וטלוויזיה, שנה ג'

נקודת המוצא לתהליך החשיבה על עיצוב החלל היתה **זירת קרקס**. במרכז החלל נמצאת הזירה הנקראת "טבעת", ומושבי הקהל מאורגנים בהתאם כדי להעניק לקהל תחושה של קרקס. עיצוב החלל יוצר קרבה פיזית בין הקהל לבמה ולשחקנים, מושבי הקהל מאורגנים באופן מעגלי סביב הבמה כך שקהל הצופים רואה שיקוף של עצמו בקהל המתבונן מולו מן העבר השני של הזירה.

כל מרכיבי התפאורה וחיצי הפתחים מובילים לכיוון אחד - מרכז הזירה, הטבעת, ולמעשה כל מה שנמצא על הבמה סובב סביב ארגן. הטבעת משמשת כדימוי למוחו הקודח ממחשבות כפייתיות, שבו הוא כלוא. ואכן, ארגן אינו יוצא מהטבעת לאורך כל ההצגה. ארגן, החרד והקמצן נמצא במהלך ההצגה בטבעת נקייה וסטרילית, בזמן שכל מה שסובב אותו מלוכלך ומוזנח. הטבעת עצמה מגלמת הרבה תפקידים במהלך ההצגה, היא משמשת כמיטה, במת שירה, וגם מכשול עבור חלק מהדמויות.

לצד דימוי הקרקס, יש בתפאורה גם ביטוי לחרדה ולתחושת הרדיפה שמזינים את הרובד האפל במחזה. הם מקבלים ביטוי בזוויות החדות של הקירות ובצלליות הקרניים והצורות הא-סימטריות שעליהם.

التصميم المسرحي

تصميم الديكور المسرحي: نوي سيلع، مسار الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون، سنة ثالثة

נקطة انطلاق נוי في التفكير بتصميم فضاء المسرحية كانت حلبة سيرك. تتوسط الحلبة الفضاء تحيطها مقاعد الجمهور لمنحه الشعور بأنه جالس في سيرك. يخلق تصميم الفضاء قربًا جسديًا بين الجمهور وبين المنصة وبين الممثلين.

إلى جانب البعد السيركي، يعبر تصميم الديكور أيضًا عن الشعور بالقلق والملاحقة الذي يغذي الجانب القاتم من المسرحية، ما يتجسد في زوايا الجدران الحادة والظلال والأشكال غير المتماثلة.

צילום דגם התפאורה - מבט מלמעלה: מיכאל פלוטנו

עיצוב התלבושות

מעצבת: תמר גלזר, המסלול לעיצוב במה קולנוע וטלוויזיה, שנה ד' (פרויקט גמר - התמחות בעיצוב תלבושות).

עיצוב התלבושות להצגה נותן מענה חזותי לקונספט הבימוי ולאווירה הגרוטסקית, שנוצרת משילוב בין קרקסנות וליצנות מצד אחד, עם אימת החולי וחרדת המוות מצד שני. התלבושות משלבות מרכיבים קרקסיים בבגדי יומיום, ויוצרות שפה חזותית מאחדת לכל בני משפחתו של ארגן, המשקפת את היותם כלואים, הן באובססיה של ארגן והן בחלל הבית. באמצעות התלבושות נעשתה גם הפרדה בין הדמויות שנמצאות בבית של ארגן, התלבושות בצבעי שחור ולבן, ובדפוסים גיאומטריים הלקוחים מעולם הקרקס (ומהדהדים את עיצוב הבמה), לבין הדמויות שבאות מן החוץ המביאות עימן צבעוניות וחומריות אחרת ומשפיעות על בני הבית.

תצמית האלביסה

תצמית: תמר גלזר, מסר הדיקור המסרחי, הסינמה והטלפזיון, שנה רביעה

סממנת אלביסה הערש בריח תמנח תגסידיא בשרי למפهوم الإخراج والأجواء الجروتسكية التي تنتج عن المزج بين التهريج والبهلوانية، وبين رعب المرض والخوف من الموت. تدمج الألبسة بين الملابس اليومية وعناصر السيرك، وتخلق لغة بصرية توحد جميع أفراد عائلة أرغان وتعكس فكرة كونهم رهائن هوسه ورهائن فضاء البيت أيضًا.

לאצי - אפיזודות קומיות השזורות במהלך העלילה

המלך לואי ה-14 אפשר למולייר ולאנסמבל שלו להשתמש לעבודתם באולם הפטי-בורבון לצד להקת קומדיה דל'ארטה, ממנה עתיד מולייר להיות מושפע מאוד וללמוד, בין השאר, את אמנות הלאצי. לאצי (לאצו ביחיד) הן אפיזודות קומיות שהיו משולבות בעלילת הקומדיה דל'ארטה כדי להוסיף לה אפקט קומי ובידורי. הלאצי היו מגוונים מאוד, החל מסצנת מכות, חבטות, או פעלולי אקרובטיקה משעשעים, דרך התחפשות, החלפת זהויות ומשחקי מילים, ועד לריקוד, שירה ונגינה. הלאצי דרשו מיומנות בימתית גבוהה – הם התבססו על עבודת צוות של השחקנים, תנועה מהירה, תזמון מדויק, גמישות גופנית וכשרון קומי, ולכן זו היתה המומחיות של השחקנים המקצועיים. להקות הקומדיה דל'ארטה פיתחו את הלאצי לדרגת אמנות, והמשיכו ללא הרף לשכלל ולהעשיר את מאגר הלאצי שלהן.

בהפקה זו של **החולה המדומה**, שולבו תחבולות קומיות מגוונות בסגנון לאצי.

**מזמינים אתכם.ן להצטרף לערוצים שלנו
ולהתעדכן בכל מה שקורה:**

**ندعوكم\ن للانضمام لقنواتنا للحصول
على جميع التحديثات:**

פייסבוק
فيسبوك

אינסטגרם
إنستغرام

קבוצת המידע בווטסאפ
مجموعة واتساب

קבוצת המידע במייל
نشرتنا البريدية

עוד בתיאטרון האוניברסיטה

פונדק הרוחות - מחסן התלבושות והאביזרים לזכר אלה דן ז"ל, בוגרת מצטיינת של החוג לאמנות התיאטרון, מציע שרותי השאלת תלבושות ואביזרים לתלמידי.ות החוג ולקהל הרחב. לפני כשנה שופץ הפונדק, בתמיכתה האדיבה של הקרן שהקימה משפחת דן לזכר אלה, והוא מאפשר היום השאלת ציוד גם למי שאינם תלמידי החוג, בעלות סמלית.

ליצירת קשר עם צוות פונדק הרוחות: pundakharuhot@gmail.com

למידע לגבי האפשרות להשכרת ציוד טכני, אולמות, חללי חזרות ושימוש במתפרה -

<https://arts.tau.ac.il/theatre/theatre-productions>

המחלקה החינוכית של תיאטרון האוניברסיטה - השנה פתחנו מחלקה חינוכית שנועדה לגוון את פעילותו של תיאטרון האוניברסיטה ולהרחיבה לקהילות נוספות בתוך הקמפוס ומחוצה לו, במטרה להפוך את תיאטרון האוניברסיטה לגוף מוביל בשדה החינוך לתיאטרון ובשדה המעורבות החברתית.

ליצירת קשר: <https://tautheatre.sites.tau.ac.il>

ההפקה הבאה בתיאטרון האוניברסיטה:

המסלול למשחק בשיתוף
המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

תיאטרון
האוניברסיטה

החוג לאמנות התיאטרון
הפקה/קלטה לאמנויות ע"ש חלילה דוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

אורזי מזוודות

מאת חנוך לוין

בימוי: יונתן בק

מוזיקה: נדב ויקינסקי | עיצוב תנועה: מאיה ויטלין
מתאמת אינטרמיות: ערגה יערי | הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידי.ות התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה
תפאורה: מאיה וייס | תלבושות: שירה כתב | תאורה: יהונתן גורפיל

בהשתתפות תלמידי.ות המסלול למשחק, שנה ד'
סתיו אוביץ, כרמל ברזל, יעל דינקו, מקסים וולוטיקין, הגר זנדר, נטע טל,
כרמל כהן, שחר לביא, נליה מזרחי, סולאפה מח'ול, אושר סקורצרו, חלא רדא

ימי חול 20:00 / שישי 12:00

15.1.25 – 22.1.25

כרטיסים:
www.bit.ly/tktstau

אוניברסיטת תל אביב, בניין גילמן, אולם שוטלנדר (140)
הכניסה לקמפוס דרך שער 4 ברח' ד"ר וייז
שערים אחרים עלולים להיות סגורים

ההפקה מועלית בתמיכת קרן הפקות ע"ש הדס דרור ז"ל

قسم الفنون المسرحية

رئيس قسم الفنون المسرحية: د. درور هراري

مشرفة إدارية كبيرة: دانا أورن بار-حاي

مديرة مسار التمثيل: ياعيل كرامسكي

مديرة مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون: بامي فريدمان

مديرة مسار الإخراج: دافنا زيلبيرغ

مدراء مسار الأداء والمسرح المستقل*: بروف دافنا بن شأول ود. حين ألون

مدير المسار النظري: د. درور هراري

مدير مسار المسرح الجماهيري والآرتيفيزم: د. حين ألون

طاقم مسرح الجامعة

مدير المسرح: ألون تيران

مدير الشؤون الإدارية: جاي جودروف

المنتج الرئيسي والمشرف على دراسات الإنتاج: داني بيلينسون

المدير التقني: أمير كاسترو

منسقة الشؤون الإدارية: عينات تشاكي جويता

منسقة الإنتاج: لين شالوم بيلا، أفيا فايتسمان

نجار: سرجيو جريسك | خياطة: فالنتينا ستاتس | مساعد إنتاج: إيلي دور-حاي

صميم جرافيك: دينا كونسون | تصوير فوتوغرافي وبورتريهات: تامي شاحم

تصوير علاقات عامة ومضامين تجارية: ميخائيل بلونتو | إدارة المخططة ومرافقة إنتاج الألبسة: أوريت كمبلر

برمجة الصوت: عوديد روسلر | مخزن الألبسة والاكسسوارات: مايا فايس، نوي سيلع

لجنة البرنامج الفني: بروف. شارون لهافي أهرونسون، نائب عميد التربية والتعليم; بروف. بيتر أندرو، عضو خارجي; د. درور هراري، رئيس قسم الفنون المسرحية;

ألون تيران، مدير مسرح الجامعة، رئيس اللجنة; مايا عراد يسعور، عضو خارجية

مرشدون

مرشدة تصميم الديكور: دينا كونسون | مرشدة تصميم الألبسة: يلينا كلريخ

مرشدة كتابة البرنامج: د. شلوميت شالجو إيجر | مرشد إدارة بناء الديكور: درور هيرينزون

مرشد إضاءة تقني: دان جلازر

مساعدو مسار التمثيل: عيدن شترت، عميت سلمان | سكرتيرة مسار التصميم: أوريت تسيلر

الترجمة للعربية: جنان بصول | شاركت في الترجمة: رامة نصرالله

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: ד"ר דרור הררי
אחראית מנהלית בכירה: דנה אורן בר-חי

ראש מסלול משחק: יעל קרמסקי
ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: במבי פרידמן
ראש מסלול בימוי: דפנה זילברג
ראשי מסלול מופע עצמאי*: פרופ' דפנה בן-שואל וד"ר חן אלון
ראש המסלול העיוני: ד"ר דרור הררי
ראש מסלול תיאטרון קהילתי וארטיביזם: ד"ר חן אלון

צוות תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: אלון טיראן
מנהל אדמיניסטרטיבי: גיא גודורוב
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: דני בילינסון
מנהל טכני: אמיר קסטרו
רכזת אדמיניסטרטיבית: עינת צ'אקי גואטה
רכזת הפקות: לין שלום בלה, אביה וייצמן

נגר: סרג'יו גריסק | תופרת: ולנטינה סטץ | מדריך ייצור: אלי דור-חיים
עיצוב גרפי: דינה קונסון | צילום יח"צ ותוכן שיווקי: מיכאל פלוטנו
ניהול מתפרה וליווי ייצור תלבושות: אוריתה קמפלר | תכנות סאונד: עודד רוסלר
מחסן תלבושות ואביזרים: מיה וייס ונוי סלע

ועדת רפרטואר: פרופ' שרון להבי אהרונסון, סגנית הדקאן להוראה וללמידה;
פרופ' פיטר אנדר, נציג מן החוץ; ד"ר דרור הררי, ראש החוג לאמנות התיאטרון;
אלון טיראן, מנהל תיאטרון האוניברסיטה, יו"ר הועדה; מאיה ערד יסעור, נציגה מן החוץ

חונכי ההפקה

חונכת עיצוב תפאורה: דינה קונסון | חונכת עיצוב תלבושות: ילנה קרליך
חונכת כתיבת תוכניה: ד"ר שלומית שלגו-איגר | חונך ייצור תפאורה: דרור הרנזון
חונך טכני תאורה: דן גלזר

ע. לראש מסלול משחק: עדן שטרית, עמית סלמן | מזכירת מסלול עיצוב: אורית צילר

התרגום לערבית בתמיכת הנציבות לשיוויון ומגוון, אוניברסיטת תל אביב
תרגום לערבית: זינאן בסול | סיוע בתרגום: ראמא נסראללה